

Въ първы-тѣ времена на наша-та църква, ко-
га са кръсталъ нѣкой, сѣдѣлъ въ църквѣ седемъ
дене, и за тока време носалъ е вѣлъ дрехѣ, кон-
то сѣ мѣ обличали заради украшеніе и за знакъ
на дѣховна-та радость, а въ осмый-а денъ священ-
никъ-а го распасвалъ съ молитвѣ, и като го по-
расалъ съ светенъ водъ, убѣрскалъ го съ сѣ сѣнгеръ
вечъ като очистенъ и свѣршенъ и го остриг-
валъ, кое-то знаменѣвало че е оставилъ мъртвы-тѣ
дѣла. Съ това мѣ наѣмвалъ священникъ-а, че
онѣй, кой-то са облича въ светѣ-тѣ дрехѣ хри-
стовѣ и са опира отъ грѣхъ-а, и са очистиа чрезъ
вѣрѣ-тѣ христовѣ, и са постригва въ негово-то
име, трѣба да е чистъ презъ сичкѣй-а си животъ,
да пази дрехѣ-тѣ на не тлѣніе-то за да са не
оскверни, и да искоренава отъ сърце-то си земла-
ны-тѣ страсти.

Сега пакъ, кога са свѣршаватъ на дѣте-то и
двѣ-тѣ тѣзи тайни заедно, съ тѣхъ са състава и
тойзи послѣднѣй обичай. Священникъ, като са
моли на Бога да укади на дѣте-то дарове-тѣ на
скетаго дѣха, и да мѣ даде животъ вѣчный, поръ-
са го съ водъ и дѣма: „оправдилъ си са, просвѣ-
тилъ си са, освѣтилъ си са, опралъ си са чрезъ
име-то на господа нашего,“ и подиръ това откри-
ва го съ нақвасенъ сѣнгеръ, и споманѣва велики-
тѣ тайны, кои-то сѣ извършили на него.

Найпослѣ отсича мѣ космы-тѣ накрѣстъ въ
име-то на пресвета твоица, и са помолка, да бы
мѣ слѣзалъ на главѣ-тѣ благословъ-а божѣй както